

Ростислав ПАЛЬЧИКЕВИЧ

Господь сказав: «Де двоє або троє зберуться в Моє Ім'я, там Я серед них» (Мт 18, 20). Перше суспільство, в якому Бог об'являє Себе людині – це сім'я Адама і Єви. Як і перше подружжя прародичів, сучасна сім'я й надалі залишається особливим місцем Об'явлення Бога своєму творінню. Відкриття Себе не є абстрактним, а конкретним, і виявляється в любові, адже саме вона характеризує відносини Божих Осіб у Пресвятій Тройці.

Дбаючи про місце свого Об'явлення, домашню веркву, та піклуючись про неї, Господь завжди обдаровує її своєю благодаттю та щедрими дарами. Дитина є величним даром для кожної сім'ї, адже поява нової особи в ній – це збільшення «місця» для любові. В окремих випадках Господь дарує сім'ї дитину, котра має особливі потреби. Батьки не завжди можуть збагнути це і сприймають її як обтяжливість або випробовування. В таких сім'ях Господь являє свою славу більше, ніж у інших. Згадаймо євангельський епізод: коли Христа запитали причину хвороби сліпородженого, Він відповів: «Ані він не згрішив, ані батьки його, - відказав Ісус, - але щоб ділам Божим виявитись на ньому!» (Ів 9,3). Ці слова Христос скеровує й на осіб із особливими потребами. Відмінність таких людей та їх сімей у тому, що Бог не лише особливо проявляє свою славу у них, але і так само, по-особливому, дбає про них. Воплочений Син Божий завжди йшов до таких людей, щоб допомогти їм у їхніх потребах. Йдучи до них, Ісус наочно показав нам їхню місію, адже саме через них ми можемо послужити самому Богу: «Що ви зробили одному з моїх братів найменших – це ви Мені зробили» (пор. Мт 25,40). Ці слова Христа стосуються усіх нас, які маємо послужити Йому, служачи ближньому – тому, хто є біля нас, тому, хто є членом сім'ї, в якій є особи з особливими потребами.

Бачачи своє покликання та місію у служінні таким особам та їхнім сім'ям, Церква ніколи не була байдужою до їхніх потреб. Більше того, вона завжди прагнула наслідувати свого засновника – Ісуса Христа, завжди старалася і старається допомогти та є відкритою для осіб із особливими потребами. Саме тому сприяє поширенню різноманітних харитативних рухів, які спрямовані на допомогу іншим. Одним із таких рухів у Церкві є «Віра і Світло», про який святий Іван Павло II говорив: «Ви, у кого є неповносправності, є членами великої родини «Віра і Світло». Ваше життя є Божим даром і робить Вас свідками правдивого життя. Дорогі друзі, Ви є прецінним скарбом для Церкви, котра рівно ж є Вашою родиною і маєте особливе місце в Ісусовому серці» .

Християнський рух спільнот «Віра і Світло» об'єднує людей з особливими потребами та їх сім'ї, а також приятелів – осіб, які хочуть завести дружбу з ними та послужити їм. Усі члени спільноти прагнуть любові та потребують одні одних, адже відчують свою потребу, як і кожний член будь-якої християнської сім'ї. «Друзі» (так у спільноті називають осіб із особливими потребами) та їх рідні чують свою потрібність та небайдужість до своїх потреб з боку ближніх і Церкви, а «приятелі» (ті, хто хочуть послужити) мають надзвичайну можливість – пізнати в «друзях» доброту, щирість,

любов, довіру, безпосередність та ще чимало інших позитивних людських рис, яких усім нам часом так бракує. Кожна спільна зустріч спільноти включає в себе ділення труднощами і радощами, ігри, розважання, а основне – спільну молитву. Духовний провід та капелани у спільноті є невід’ємною складовою усіх спільнот «Віра і Світло». Окрім зустрічей та молитви друзі з рідними та приятелями беруть участь у прощах, реколекціях, різноманітних святкуваннях, акціях-збірках а також літніх таборах, яких усі члени спільноти із нетерпінням чекають цілий рік.

Зародився рух «Віра і Світло» ще у 1971 році в Франції в часі міжнародної прощі до Люрду, яку організовували Жан Ваньє та Марія Елен Матьє разом із сім’єю двох братів із особливими потребами Лоїка і Тадея Профітів. Після цього рух стрімко почав розвиватися і сьогодні діє уже більше як у 80 країнах світу.

В Україні перша спільнота «Віра і Світло» була заснована у 1992 році в місті Львові. Зараз цей рух діє у різних українських містах: Києві, Львові, Жовкві, Тернополі, Тячеві, Хусті, Ужгороді, Кам’янці-Подільському, Стрию, Житомирі, Кохавині, Новому Роздолі, Мукачеві... На території Самбірсько-Дрогобицької єпархії діє три спільноти «Віра і Світло» у містах Дрогобич, Самбір і Трускавець.

«Вогники любові» – таку назву носить дрогобицька спільнота, котра збирається у центрі душпастирства молоді (вул. Шевченка 29/1). У 2015 р.Б. вона святкує свій маленький ювілей – 5 років. Регулярні зустрічі та Літургію завжди проводить отець-капелан Богдан Лехович.

Самбір – славетне княже місто, в ньому також активно діє рух «Віра і Світло». Збирається спільнота в прокатедральному соборі Покрови Пресвятої Богородиці, в якому цього року відбувався всеукраїнський з’їзд усіх «віросвітлян». Капеланом є отець Микола Витівський, а назва спільноти – «Божі пазлики».

Трускавецька спільнота «Цілюща купіль» проводить свої зібрання у загальноосвітній середній школі №2 (вул. Данилишиних, 19), та молитву вервиці у монастирі сестер-служебниць. Капеланом цієї спільноти є отець Василь Нестер.

Спільноти «Віра і Світло» завжди відкриті для дружби з іншими та радо запрошують і чекають до себе усіх бажаних, як нових друзів з їх сім’ями, так і приятелів, які хочуть відчутти ласку та славу Божу, яку Господь проявляє у цих сім’ях.

Ростислав ПАЛЬЧИКЕВИЧ. Бог відкриває себе у спільноті//СЛОВО № 4 (64) 2015-2016.
с.30-31